

CORPUS DELICTI

Του Ιάσωνα Κουτούφαρη-Μαλανδρινού

Τά γεγονότα σχετικά με το Corpus Christi είναι γνωστά. Πολύ μελάνι χύθηκε για τα όρια της τέχνης, την ελευθερία του λόγου, τον κίνδυνο του φασισμού. Και κανείς δεν συνειδητοποιεί τον παραλογισμό του πράγματος: διαπληκτιζόμαστε για την σεξουαλική ταυτότητα του Ιησού, λές και διαθέτουμε έστω κι ένα δεδομένο από την Αγία Γραφή για να υποστηρίξουμε ότι ο Χριστός ανήκε στο ένα ή το άλλο άκρο της κλίμακας Kinsey!

Στην πραγματικότητα, τα γεγονότα του Χυτηρίου συνιστούν ένα από τα συμπτώματα της κοινωνικής ετερονομίας, της αδυναμίας μας να αγωνιστούμε μέσα στο χάος του κόσμου, βουλιάζοντας στην απάθεια την τροφοδοτούμενη από μονοσήμαντες φαντασιώσεις κατεδάφισης ή εξύμνησης του παρελθόντος. Ετερόνομος είσαι όταν εκβιάζεις ιστορικά πρόσωπα για να τα προσαρμόσεις στις «μοντέρνες» μόδες, ετερόνομος είσαι όταν υπερασπίζεσαι πατρίδες, θρησκείες και οικογένειες, με την όποια σημασία τους εξαντλείται στο γεγονός της επίκλησής τους. Μ' άλλα λόγια, σε κάθε Σώμα Χριστού αντιστοιχεί ένα Σώμα Μαινομένων Χριστιανών.

Έγραφε ο Nietzsche στον δεύτερο Παράκαιρο Στοχασμό του: *«Μόνον αντλώντας από την ύψιστη δύναμη του παρόντος σάς επιτρέπεται να ερμηνεύετε το παρελθόν: μόνον εντείνοντας στο έπακρο τις πιο ευγενικές ιδιότητές σας θα μαντέψετε ό,τι αξίζει νά γνωρίσει και να διαφυλάξει κανείς, ό,τι μεγάλο υπάρχει στο παρελθόν»*. Και συμπλήρωνε: *«Καλό είναι τώρα να γνωρίζουμε ότι μόνον όποιος χτίζει το μέλλον έχει δικαίωμα να δικάζει το παρελθόν»*. Για το άν οι «αντισυμβατικοί» καλλιτέχνες ή οι συγχυσμένοι Χρυσαιγίτες είναι σε θέση να οικοδομήσουν οποιοδήποτε αξιόλογο μέλλον, επιτρέψτε μου να έχω αμφιβολίες.

Δημοσιεύθηκε στο περιοδικό
City Vibes (#11, σελ. 7)
τον Δεκέμβριο του 2012.